

Adéu, Rocambole

Al bell mig de l'any 1998 desapareixia el nostre amic i mestre, Roger Bellet. Home jovial, d'una cordialitat extraordinària, havia acompanyat el nostre trajecte pels camins no sempre fàcils de la literatura popular.

Professor a la Universitat de Lió II, tenia una especial predilecció per la ciutat de Saint-Etienne on havia estat professor d'institut i en la qual va establir la residència. A Saint-Etienne hi tenia amics entranyables com el professor Antoine Court i el malaguanyat Michel Nathan; a Saint-Etienne hi tenia la seu l'Associació d'Amics de Jules Vallès, de la qual era el president.

Jules Vallès havia estat el seu objecte d'estudi durant molts anys. I dedicava a l'obra i a la vida d'aquest escriptor, així com a la seua memòria i a crear les xarxes necessàries perquè fos estudiant i conegut arreu del món universitari, moltes hores de la seua existència de jubilat, feliç i ple de vida. Tanmateix al costat de Vallès hi havia altres amors: Mallarmé, Eugène Sue, Victor Hugo, Stendhal o Ponson du Terrail formaven part del seu panteó particular.

Ponson du Terrail ens ha proporcionat el personatge de Rocambole. Tant en Roger Bellet com jo mateixa estimàvem aquest personatge de múltiples cares, aquest personatge que evoluciona positivament, deixant-se seduir per la bondat i la bellesa. Jugant amb el seu nom i amb les seues proeses, a poc a poc Roger Bellet va esdevenir per a mi i per a la meua família en Rocambole... Un Rocambole que acompanyava gairebé sempre els seus missatges dolçament amb les més variades especialitats dels xocolatins Weiss... Un Rocambole que tenia sempre frases tendres i postals meravelloses, on el temps de la novel·la popular semblava aturat, immortalment present... Quan s'adreçava a mi signava *Rocambale*, acceptant el joc, acceptant la disfressa, tan valorada pels herois de aquest tipus de literatura.

Ara Roger Bellet-Rocambole s'ha posat l'última disfressa, aquella que no té retorn... Però nosaltres sempre pensarem que com l'heroi de Ponson de Terrail ell pot tornar a aparèixer en qualsevol moment, fent una cabriola

fantàstica, revestit de l'eterna joventut que caracteritza els herois de la novel·la popular...

Roger Bellet havia estat a Lleida un parell de vegades; amb ocasió d'un seminari dedicat a la novel·la popular i pel col·loqui organitzat pel nostre departament entorn a 1793, *Naixement d'un nou món a l'ombra de la República*. I volia tornar... Ens havia promès una col·laboració per aquest número que recull alguns aspectes de la novel·la popular... No ens ha pogut donar res de nou, tanmateix el seu esperit està present entre nosaltres... I aquest número de la nostra revista esdevé un homenatge a la seua figura i a la seua memòria.

Aquestes paraules són el nostre adéu a Rocambole amb l'esperança de tornar-lo a trobar en l'etern paradís dels herois de la novel·la popular...

Àngels Santa